



SPOROČILO ZA MEDIJE št. 177/22

Luxembourg, 8. november 2022

Sodba Sodišča v združenih zadevah C-704/20 in C-39/21 | Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid
(Preizkus pridržanja po uradni dolžnosti)

Nacionalno sodišče mora po uradni dolžnosti preveriti zakonitost ukrepa pridržanja tujega državljana, ki nezakonito prebiva, ali prosilca za azil

Iz prava Unije¹ izhaja, da je sprejetje ukrepa pridržanja ali ohranitve pridržanja tujega državljana, ki je vložil prošnjo za mednarodno zaščito, ali ki nezakonito prebiva na ozemlju države članice, pogojeno s spoštovanjem vrste pogojev za zakonitost

Alžirski in maroški državljan ter državljan Sierre Leone so pred različnima nizozemskima sodiščema izpodbijali ukrepe pridržanja, sprejete proti njim.

Nizozemski državni svet in sodišče v Haagu, ki zaseda v 's-Hertogenboschu, sta Sodišče vprašala, ali pravo Unije sodiščem nalaga, da po uradni dolžnosti preizkusijo morebitno nespoštovanje pogoja za zakonitost ukrepa pridržanja, ki ga zadevna oseba ni uveljavljala.

V današnji sodbi je Sodišče najprej opozorilo, da vsako pridržanje državljana tretje države, in sicer v okviru postopka vrnitve zaradi nezakonitega prebivanja, v okviru obravnave prošnje za mednarodno zaščito ali v okviru predaje prosilca za tako zaščito državi članici, odgovorni za obravnavo njegove prošnje, pomeni grob poseg v pravico tega državljana do svobode, določeno v členu 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Zato, če se izkaže, da pogoji za zakonitost pridržanja niso bili ali niso več izpolnjeni, mora biti zadevna oseba takoj izpuščena. To velja zlasti takrat, kadar se ugotovi, da se postopek vračanja, obravnava prošnje za mednarodno zaščito ali predaja, odvisno od primera, ne izvede več z vso potrebno skrbnostjo ali da ukrep pridržanja ni ali ni več sorazmeren.

Sodišče je nato poudarilo, da se zakonodajalec Unije na področju pridržanja tujcev ni omejil na določitev skupnih materialnopravnih pravil, temveč je iz naslova načela učinkovitega sodnega varstva uvedel tudi skupne procesne standarde, katerih namen je zagotoviti, da v vsaki državi članici obstaja ureditev, ki pristojnemu sodnemu organu omogoča, da po potrebi po pregledu po uradni dolžnosti zadevno osebo izpusti, takoj ko se izkaže, da njeno pridržanje ni ali ni več zakonito.

Iz tega sledi, da mora sodni organ, pristojen za nadzor nad zakonitostjo ukrepa pridržanja, upoštevati vse elemente, zlasti dejanske, s katerimi je seznanjen, kot so bili dopolnjeni in pojasnjeni v okviru procesnih ukrepov, za katere meni, da jih je treba sprejeti na podlagi njegovega nacionalnega prava, in na podlagi teh elementov po potrebi

¹ Zlasti iz Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL 2008, L 348, str. 98) in Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL 2013, L 180, str. 96) v povezavi s členom 6 Listine o temeljnih pravicah (pravica do svobode).

izpostaviti kršitev pogoja za zakonitost, ki izhaja iz prava Unije, čeprav te kršitve zadevna oseba ne bi izpostavila. Ta obveznost ne posega v obveznost sodnega organa, da vsako od strank pozove, naj se v skladu z načelom kontradiktornosti izrečeta o tem pogoju.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuraden dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Ostanite povezani!

